

РЕШЕНИЕ

№ 22721

гр. София, 07.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 14.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5065** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на „К и К“ООД, подадена чрез адв.А., срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на НАП по искане вх.№26-К-753/04.04.2024г. по регистъра на ЦУ на НАП за изплащане в полза на жалбоподателя а сума в размер на 22 533,82лв., представляваща законна лихва за забава върху недължимо платена от него сума за такса по чл.30, ал.6 от Закона за хазарта в размер на 100 000лв. за периода от направеното искане за възстановяването й-07.06.2021г. до момента на връщането й-24.07.2023г. В жалбата се излагат доводи, че отказът е незаконосъобразен, като постановен при неправилно приложение на материалния закон-чл.129, ал.5 и ал.6 ДОПК. Иска се съдът да постанови решение, с което да отмени отказа на изпълнителния директор на НАП и да върне преписката на органа за ново произнасяне със задължителни указания за изплащане на процесната сума. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съд.з. жалбоподателят „К и К“ООД, чрез адв.И., поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Изпълнителният директор на Националната агенция по приходите, чрез юриск.С. в съд.з. и в представено по делото писмено становище, оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да бъде постановено решение за отхвърлянето й. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 000030-4908/15.06.2023 година на изпълнителния директор на НАП, по влязло в сила съдебно решение Решение №3286/16.05.2022г. по адм.д.№7959/2021г. по описа на АССГ, оставено сила с Решение №4187/20.04.2023г. по адм.д.№8580/2022г. по описа на ВАС, е уважено искане на „К и К“ ООД с вх. № 26-К-1068/07.06.2021г. за възстановяване на сумата от 100 000 лева, представляваща недължимо платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ. Сумата от 100 000лв. е възстановена на 24.07.2023г.

С искане вх.№26-К-753/04.04.2024г., „К и К“ ООД е поискано от изп.директор на НАП изплащане на законната лихва за забава върху недължимо платената сума за такса по чл.30, ал.6 от Закона за хазарта за периода от направеното искане за възстановяването й-07.06.2021г. до момента на връщането й-24.07.2023г. в размер на 22 533,82лв.

Мълчаливият отказ на изпълнителния директор на НАП по искане с вх. № 26-К-753/04.04.2024 г. е обжалвано от „К и К“ ООД на 16.05.2024г. в срока по чл.149, ал.2 от АПК.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. По съществуто й съдът взе предвид следното:

Доколкото в Закона за хазарта (ЗХ) липсва изрична уредба относно лихви в хипотезите, когато се връщат недължимо платените суми за такси, платени по този закон, е налице непълнота на закона, преодолима на основание чл. 46, ал. 2 ЗНА, предвиждащ че: "Когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.". Обстоятелството, че специалният закон не съдържа изрични правила за дължимост на лихва върху недължимо внесени задължения за такси, не препятства приложението на ДОПК. Т. препятствие би било налице единствено, ако материалният данъчен закон - ЗХ изрично изключваше дължимост на лихви, каквото изключване цитираният закон не съдържа. На основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА и предвид липсата на изрична правна регламентация за възстановяване на недължимо платените суми за такси, заедно със законната лихва, следва да намери приложение чл. 129, ал. 6 ДОПК /в сочения смисъл е и Решение №4595 от 02.05.2023 г. на Върховния административен съд, Първо отделение по адм.дело №525/2023 г./ Т.е. при непълнота на специалния закон, на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, следва да се приложат чл. 128 - чл. 130 ДОПК и по-конкретно чл. 129, ал. 6 ДОПК относно дължимостта на лихви при възстановяване и прихващане на недължимо платени или събрани суми за държавни и общински такси, установени по основание със закон - чл. 162, ал. 2, т. 3 ДОПК. Също така, въпреки, че в чл.92 ЗХ не е уредено изрично установяването, събирането и възстановяването на таксите по чл.30, ал.5 и ал.6 ЗХ, § 21, ал.3 и § 22, ал.3 от ПЗР на ЗДБ за 2024 г. изрично препращат за тяхното деклариране и установяване към условията и реда на чл.92 ЗХ, като ал.4 от същия изрично предвижда, че недължимо платени или събрани суми (...) и подлежащи на възстановяване се прихващат или възстановяват по реда на Данъчно-осигурителния

процесуален кодекс.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореният мълчалив отказ на изпълнителния директор на НАП, следва да бъде отменен като незаконосъобразен. Тъй като естеството на акта не позволява решаването на делото по същество, на основание чл. 160, ал. 3 от ДОПК, съдът следва да върне преписката на компетентния орган по приходите със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, а именно - да изплати сумата за законната лихва на жалбоподателя при съобразяване на правилото на чл. 129, ал. 6, изр. второ ДОПК за претендиращия период.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да се уважи своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски по делото в размер на 50 лв. - държавна такса и хонорар за адвокат в размер на 2 916 лева. Предвид фактичестката и правна сложност на спора и разпоредбата на чл.8, ал.1 във вр. с чл.7 ал.2 т.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, заплатеният хонорар не е прекомерен.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на изпълнителния директор на НАП по искане вх.№26-К-753/04.04.2024г. по регистъра на ЦУ на НАП от „К и К“ООД за изплащане на законна лихва за забава върху недължимо платена сума за такса по чл.30, ал.6 от Закона за хазарта в размер на 100 000лв. за периода от направеното искане за възстановяването й-07.06.2021г. до връщането й на 24.07.2023г.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за ново произнасяне в 7-дневен срок при спазване на задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „К И К“ООД, ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на от 2 966 /две хиляди деветстотин шестдесет и шест/лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: